

A fülemile.

Egy kis fülemile-suhanc a fán
Dalait csaltogja, epedő szaporán.
Talán ezek az ő szívének
Hangra kapó első dalai,
S bizonyosan hallgatja egy
Dobogó szívű kis valaki.

Figyeli néma tisztelettel
Félighúnyt oldalgó szemekkel
Az erdőn sok kis fityfirty madár, —
Egy vén verebet is odához a fatár:

„Ugyan kis öcsém, mit cifrázod,
Mit furulyázod, mit szaporázod,
Hisz így a párod meg sem ért, —
Mondd ki, mi kell, egy kurta szóval,
Minek az a sok cifrázó dal?
Nézd, én „csirip“ csak ennyit mondok,
És ebbe mindent belemondok.
Rövid beszéd és mindenki megérti:
Miért nem mondod te is így, miért?“

S felel a bosszús kis fülemile
Odarepülve közelébb:
„Azért, — mert nem vagyok veréb!“

Szávay Gyula.

Pálla Jenő rajza